Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

20. märts 2019*

Riigiabi – Abi, mida Hispaania andis teatud professionaalsetele jalgpalliklubidele – Garantii – Otsus tunnistada abi siseturuga kokkusobimatuks – Eelis – Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-766/16,

Hércules Club de Fútbol, SAD, asukoht Alicante (Hispaania), esindajad: S. Rating ja Y. Martínez Mata,

hageja,

keda toetab

Hispaania Kuningriik, esindajad: A. Gavela Llopis ja M. J. García-Valdecasas Dorrego, hiljem M. J. García-Valdecasas Dorrego,

menetlusse astuja,

versus

Euroopa Komisjon, esindaja: G. Luengo, B. Stromsky ja P. Němečková,

kostja,

mille ese on ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsus (EL) 2017/365 riigiabi SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) kohta, mida Hispaania andis Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale ja Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale (ELT 2017, L 55, lk 12),

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: president H. Kanninen (ettekandja), kohtunikud J. Schwarcz ja L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín,

kohtusekretär: ametnik I. Dragan,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 14. septembri 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja Hércules Club de Fútbol, SAD on professionaalne jalgpalliklubi, mis asub Alicantes Valencia autonoomses piirkonnas (Hispaania).

2 Fundación Hércules de Alicante (edaspidi „Fundación Hércules“) on mittetulundusühing, mille tegevusala on seotud hageja tegevusega. Fundación Hérculese põhikirja ja kodukorra kohaselt on hageja direktorite nõukogu liikmed ühtlasi Fundación Hérculese nõukogu liikmed.

3 26. juulil 2010 andis Generalitat Valenciana (Valencia piirkondlik valitsus) finantseerimisasutus Instituto Valenciano de Finanzas (edaspidi „IVF“) garantii Fundación Herculese 18 miljoni euro suurusele Caja de Ahorros del Mediterráneo (edaspidi „CAM“) poolt antud laenule, et omandada teatud aktsiaid, mille hageja emiteeris oma kapitali suurendamise otsuse kontekstis. Pärast kapitali suurendamist omas Fundación Hércules 81,96% hageja aktsiatest.

4 Garantii kattis 100% laenu põhiosast ning intressi ja garanteeritud tehingu kulud. Vastutasuks kohustus Fundación Hércules maksma IVFile 1% suurust iga-aastast garantiitasu. Lisaks sellele seati vastugarantiina Fundación Herculese omandatud hageja aktsiatele IVFi kasuks pant. Kuni aktsiate pantimiseni oli ette nähtud, et IVF saab ajutiselt garantii José Rico Pérezi staadioni omanikult Aligestión Integral SA-lt (edaspidi „Aligestión“) ja IVFi kasuks seati pant Aligestiónile kuuluvatele hageja aktsiatele. Aluseks oleva laenu kestus oli viis aastat. Aluseks oleva laenu intressimäär oli esimesel 36 kuul fikseeritud 4% ja viimasel 24 kuul ühe aasta Euribor, millele lisandus marginaal 2%. Kehtestatud oli ka 0,5% suurune kohustistasu. Garanteeritud laenu (põhisumma ja intress) tagasimaksmine pidi toimuma Fundación Hérculese omandatud hageja aktsiate müügi teel.

5 Pärast IVFilt riigigarantii saamist ei maksnud Fundación Hercules aluseks olevat laenu tagasi. Selle tulemusel maksis IVF, kes pidi täitma garantii andjana oma seadusest tulenevat kohustust, CAMile 24. jaanuaril 2012 tagasi 18,4 miljonit eurot, saades panga asemel ise kõnealuse laenu andjaks, ja seejärel algatas eespool nimetatud summa sissenõudmiseks Fundación Herculese vastu kohtumenetluse.

6 Saanud teada väidetavast riigiabist, mille Valencia piirkondlik valitsus andis laenugarantiide kujul Valencia Club de Fútbol, SAD-le, hagejale ja Elche Club de Fútbol, SAD-le, palus Euroopa Komisjon 8. aprillil 2013 Hispaania Kuningriigil esitada selle teabe kohta oma märkused. Viimati nimetatu vastas talle 27. mail ja 3. juunil 2013.

7 18. detsembri 2013. aasta kirjaga teatas komisjon Hispaania Kuningriigile oma otsusest algatada ELTL artikli 108 lõikes 2 sätestatud menetlus. Hispaania esitas menetluse algatamise otsuse kohta märkused 10. veebruari 2014. aasta kirjaga.

8 Ametliku uurimismenetluse käigus sai komisjon märkusi ja teavet Hispaania Kuningriigilt, IVFilt, Liga Nacional de Fútbol Profesionalilt, Valencia Club de Fútbolilt ja Fundación Valencia Club de Fútbolilt.

9 4. juuli 2016. aasta otsuses (EL) 2017/365 riigiabi SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) kohta, mida Hispaania andis Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale ja Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale (ELT 2017, L 55, lk 12, edaspidi „vaidlustatud otsus“) järeldas komisjon muu hulgas, et riigigarantii, mille IVF andis 26. juulil 2010 Fundación Herculese pangalaenule hageja aktsiate märkimiseks tema kapitali suurendamise raames (edaspidi „asjaomane meede“) summas 6,143 miljonit eurot, kujutab

endast ebaseaduslikku ja siseturuga kokkusobimatut riigiabi (vaidlustatud otsuse artikkel 1). Sellest tulenevalt kohustas komisjon Hispaania Kuningriiki kõnealuse abi hagejalt tagasi nõudma (vaidlustatud otsuse artikkel 2), tehes seda „viivitamata ja tõhusalt“ (vaidlustatud otsuse artikkel 3).

10 Komisjon järeldas vaidlustatud otsuses esiteks, et asjaomase meetmega, mille IVF andis, kaasati riigi ressursse ja see oli omistatav Hispaania Kuningriigile. Teiseks oli abi saaja hageja, mitte Fundación Hércules, kes tegutses finantseerijana, võttes eelkõige arvesse meetme eesmärki hõlbustada hageja kapitali suurendamist. Ent hageja rahaline olukord asjaomase meetme rakendamise ajal vastas raskustes oleva äriühingu olukorrale ühenduse suuniste raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta (ELT 2004, C 244, lk 2, edaspidi „päästmise ja ümberkorraldamise suunised“) punkti 10 alapunkti a ja punkti 11 tähenduses. Arvestades kriteeriume, mis on määratletud komisjoni teatises [ELTL artiklite 107 ja 108] kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes (ELT 2008, C 155, lk 10, edaspidi „garantiiteatis“), hageja rahalist olukorda ja talle antud riigigarantii tingimusi, järeldas komisjon, et esines põhjendamatu eelis, mis võis kahjustada või ähvardas kahjustada konkurentsi ja kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust. Lisaks sellele hindas komisjon vaidlustatud otsuses hageja väidetavalt antud abi koguselist elementi, tuginedes viitemäärale, mida kohaldatakse vastavalt komisjoni teatisele viite- ja diskontomäärade kindlaksmääramise meetodi läbivaatamise kohta (ELT 2008, C 14, lk 6), kuna puudus võimalus mõttekaks võrdluseks sarnaste tehingute põhjal, mis sellel turul on tehtud. Vaidlusaluse abi suuruse kindlaksmääramisel järeldas komisjon, et hageja aktsiate, mis IVFile vastugarantiina panditi, väärtus oli nullilähedane. Lõpuks leidis komisjon vaidlustatud otsuses, et vaidlusalune abi ei ole siseturuga kokkusobiv, arvestades eelkõige päästmise ja ümberkorraldamise suunistes kehtestatud põhimõtteid ja tingimusi.

Menetlus ja poolte nõuded

11 Hageja esitas 7. novembril 2016 Üldkohtu kantseleisse saabunud avaldusega käesoleva hagi, paludes Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

12 Hageja esitas Üldkohtu kantseleisse samal päeval saabunud eraldi dokumendiga ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, et peatada vaidlustatud otsuse kohaldamine osas, milles selles kohustatakse abi tagasi nõudma.

13 Komisjon esitas 20. jaanuaril 2017 Üldkohtu kantseleisse kostja vastuse, paludes Üldkohtul:

– jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

14 Hageja esitas 7. märtsil 2017 Üldkohtu kantseleisse repliigi.

15 Üldkohtu neljanda koja presidendi 29. märtsi 2017. aasta otsusega lubati hageja nõuete toetuseks menetlusse astuda Hispaania Kuningriigil.

16 Komisjon esitas 19. aprillil 2017 Üldkohtu kantseleisse vasturepliigi.

17 Hispaania Kuningriik esitas 19. juunil 2017 Üldkohtu kantseleisse menetlusse astuja seisukohad.

18 Ta palub Üldkohtul:

– rahuldada hagi ja tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

19 Komisjon esitas 27. juulil 2017 Üldkohtu kantseleisse oma märkused menetlusse astuja seisukohtade suhtes.

20 Hageja teatas 17. augusti 2017. aasta kirjas, et ta soovib esitada oma suulised seisukohad kohtuistungil.

21 Üldkohtu president jättis 22. märtsi 2018. aasta määrusega (Hércules Club de Fútbol *vs.* komisjon (T-766/16 R, ei avaldata, EU:T:2018:170) ajutiste meetmete kohaldamise taotluse rahuldamata ja jättis kohtukulude jagamise edaspidiseks.

22 Üldkohtu kantselei 13. juuli 2018. aasta kirjadega esitas Üldkohus kõigile pooltele kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmetena kirjalikud küsimused.

23 Poolte suulised seisukohad ja vastused Üldkohtu esitatud küsimustele kuulati ära 14. septembri 2018. aasta kohtuistungil.

24 Euroopa Kohtu ajutiste meetmete üle otsustav kohtunik tühistas 22. novembri 2018. aasta määrusega Hércules Club de Fútbol *vs.* komisjon (C-334/18 P(R), EU:C:2018:952) 22. märtsi 2018. aasta kohtumääruse Hércules Club de Fútbol *vs.* komisjon (T-766/16 R, ei avaldata, EU:T:2018:170) ja suunas asja tagasi Üldkohtusse. Üldkohtu president võttis 28. novembril 2018 kodukorra artikli 157 lõike 2 alusel vastu kohtumääruse, mille kohaselt ta peatas vaidlustatud otsuse kohaldamise hagejat puudutavas osas kuni tehakse kohtumäärus, millega lõpetatakse ajutiste meetmete kohaldamise menetlus.

Õiguslik käsitlus

Menetlust korraldavate meetmete taotlus

25 Hageja palus oma hagiavalduses Üldkohtul rakendada menetlust korraldavat meedet, et tutvuda vaidlustatud otsuse tegemiseni viinud haldustoimiku teatud materjalidega.

26 Hageja sõnul on tal vaja tutvuda kõikide materjalidega, mida Hispaania riiklikud ja piirkondlikud ametiasutused komisjonile edastasid – niivõrd, kuivõrd need ei puuduta spetsiifiliselt Valencia Club de Fútboli või Elche Club de Fútboli –, selleks et ta saaks täielikult teostada oma kaitseõigusi ja leevendada nimetatud ametiasutuste diskrimineerivat kohtlemist tema suhtes. Samuti nähtub tema hinnangul vaidlustatud otsuse sisust, et see põhineb Hispaania ametiasutuste ebatäpsetel väidetel või nende vääral tõlgendamisel, mis toetab hageja taotluse legitiimsust. Menetlust korraldava meetmega nõustumine on hageja jaoks ainus viis täiendamaks oma väiteid ja argumente menetluse sobivas etapis, pidades silmas, et ta pidi käesoleva tühistamishagi koostama ja kohaldamise peatamise taotluse esitama ilma, et ta oleks saanud tutvuda Hispaania ametiasutuste argumentidega haldusmenetluse etapis.

27 Kodukorra artikli 88 lõike 1 kohaselt võib menetlust korraldavaid meetmeid võtta igas menetlusstaadiumis kas omal algatusel või kohtuasja poole taotlusel. Nende meetmete eesmärk on kodukorra artikli 89 kohaselt tagada kohtuasjade ettevalmistamine, menetluste läbiviimine ja kohtuvaidluste lahendamine parimatel võimalikel tingimustel. Need võivad seisneda eelkõige pooltelt kohtuasjaga seotud dokumentide küsimises (kodukorra artikli 89 lõike 3 punkt d).

28 Samuti tuleb esile tõsta, et Üldkohtu ülesanne on hinnata kohtuasja poole taotletud menetlust korraldavate meetmete tarvilikkust (vt selle kohta 6. juuli 1999. aasta kohtuotsus Séché *vs*. komisjon, T-112/96 ja T-115/96, EU:T:1999:134, punkt 284).

29 Selleks, et Üldkohus saaks teha kindlaks, kas menetluse läbiviimiseks on tarvilik nõuda teatud dokumentide esitamist, peab taotluse esitanud pool nimetama taotletavad dokumendid ja esitama Üldkohtule vähemalt minimaalsed asjaolud, mis kinnitavad kõnealuste dokumentide tarvilikkust kohtuasja jaoks (17. detsembri 1998. aasta kohtuotsus Baustahlgewebe *vs*. komisjon, C-185/95 P, EU:C:1998:608, punkt 93; vt samuti 16. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus TF1 *vs*. komisjon, T-275/11, ei avaldata, EU:T:2013:535, punkt 117 ja seal viidatud kohtupraktika). Hageja peab seega eeskätt esitama täpsed ja asjakohased viited, mis võimaldavad selgitada, kuidas asjaomased dokumendid võivad kohtuasja lahendamiseks olulised olla (vt selle kohta 20. juuli 2016. aasta kohtuotsus Oikonomopoulos *vs*. komisjon, T-483/13, EU:T:2016:421, punkt 253).

30 Käsitletavas asjas esitab hageja üksnes üldiseid väiteid, mis tuginevad asjaolule, et vaidlustatud otsuses väidetavalt sisalduvatest vigadest tuleb tuletada vigade olemasolu riiklike ametiasutuste seisukohtades, mille nad esitasid haldusmenetluse etapis, või vähemalt nende seisukohtade väär tõlgendus. Nii toimides ei näita hageja, kuidas on taotletud dokumendid kohtuasja lahendamiseks olulised.

31 Seda kinnitab pealegi vaidlustatud otsuse ja selle aluseks olnud menetluse ülesehitus. Esiteks nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 36–45 Hispaania Kuningriigi, IVFi ja Valencia piirkondliku valitsuse seisukohtade sisu, mille esitamist hageja taotleb. Teiseks ei ole huvitatud isikutel, välja arvatud riigiabi andmise eest vastutav liikmesriik, õigust riigiabi üle järelevalve teostamise menetluste raames tutvuda komisjoni haldustoimikus sisalduvate dokumentidega (29. juuni 2010. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 58).

32 Lisaks, kuna hageja ei ole tõendanud taotletud menetlust korraldava meetme olulisust kohtuasja lahendamiseks, ei saa ta tugineda oma kaitseõiguste rikkumisele, mis tuleneb asjaolust, et ta ei ole saanud kõnealuste dokumentidega tutvuda (vt analoogia alusel 11. detsembri 2014. aasta kohtuotsus van der Aat jt *vs*. komisjon, T-304/13 P, EU:T:2014:1055, punkt 61).

33 Lõpuks ei ole käesoleva menetlust korraldava meetme taotluse lahendamisel tähtsust asjaolul, et Valencia piirkondlik valitsus keeldus nende dokumentide edastamisest hagejale, samas kui tema sõnul olid need teatavaks tehtud Valencia Club de Fútbolile. Nimelt ei muuda väidetav diskrimineerimine seda, et kõnealuste dokumentide esitamine ei ole kohtuvaidluse lahendamiseks oluline.

34 Järelikult tuleb menetlust korraldava meetme taotlus rahuldamata jätta.

Sisulised küsimused

35 Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks kolm väidet, mis kõik tuginevad ELTL artikli 107 lõike 1 rikkumisele ja millest esimene väide puudutab asjaolu, et komisjon tuvastas asjaomasest meetmest tuleneva eelise olemasolu ekslikult, teine väide, mis on esitatud teise võimalusena, puudutab asjaolu, et komisjon järeldas vääralt, et nimetatud meede kahjustab konkurentsi ja liikmesriikidevahelist kaubandust, ning kolmas väide, mis on samuti esitatud teise võimalusena, tuleneb asjaolust, et antud abi summa hindamisel on tehtud viga.

Esimene väide, mis tugineb eelise tuvastamisel tehtud veale

36 Hageja, keda toetab Hispaania Kuningriik, esitab esimese väite kahes osas, mida tuleb analüüsida järjestikku.

– Esimese väite esimene osa, mis puudutab raskustes oleva äriühingu ekslikku kvalifikatsiooni

37 Hageja väidab, et ta ei olnud vaidlusaluse garantii andmisel raskustes olev äriühing. Kõigepealt ei ole päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunktis a nimetatud kriteeriumid jalgpalliturul kohaldatavad. Jalgpallituru eripärasid arvestades on asjakohane üksnes meetod, mida kasutavad Euroopa Jalgpalliliit (UEFA) ja Liga Nacional de Fútbol Profesional ning mis seisneb klubi raamatupidamise võrdlemises teiste samas liikmesriigis toimuvatel võistlustel osalevate klubide keskmisega. Hageja oli aga klubide keskmisest paremas olukorras, edenedes Hispaania jalgpalli meistriliiga esimesse divisjoni ja teise A divisjoni, ja pealegi olukorras, mis on sarnane kogu Euroopa jalgpalli omaga.

38 Lisaks sellele ei kujutanud garantii andmise ajal ei jooksev võlg ega võla ja omavahendite suhe hageja sõnul endast asjakohaseid finantsindikaatoreid, võttes arvesse klubide laenuvõimet, mis on käesoleva ajani eraldiseisev finantsratsionaalsusest, mis valitseb enamikus teistes sektorites, nagu ka aktsionäride või kolmandate isikute tehtavad rahalised sissemaksed klubidesse, millele ei olnud enne finantsilise *fair-play* eeskirjade jõustumist ülempiiri kehtestatud. Lõpuks oleks komisjon pidanud hageja finantsilisel hindamisel arvesse võtma ka asjaolu, et ta oli garantii andmise ajal kvalifitseerunud mängima järgmisel hooajal Hispaania jalgpalli meistriliiga esimeses divisjonis. Hispaania Kuningriik lisab, et vaidlustatud otsus on põhjendamata, kuna komisjon ei vastanud haldusmenetluse etapis argumentidele, mis puudutasid jalgpalliklubide majandusliku mudeli omapära.

39 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

40 Tuleb meeles pidada, et komisjon on riigiabi valdkonnas kohustatud järgima omaenda juhiseid ja teatisi selles osas, milles need ei erine aluslepingu sätetest, ja osas, milles liikmesriigid on nendega nõustunud. Eelkõige ei saa neid tõlgendada tähenduses, mis vähendaks ELTL artiklite 107 ja 108 ulatust või oleks vastuolus nende eesmärkidega (11. septembri 2008. aasta kohtuotsus Saksamaa jt *vs.* Kronofrance, C-75/05 P ja C-80/05 P, EU:C:2008:482, punktid 61 ja 65).

41 Käsitletavas asjas tugines komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 78 päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunktile a ja punktile 11, et kvalifitseerida hageja vaidlusaluse abi andmise ajal raskustes olevaks äriühinguks.

42 Nagu nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 71 ja 85, oli see kvalifikatsioon komisjoni hinnangul asjakohane esiteks selleks, et määrata kindlaks turutingimustele vastav hind, millega võrrelda vaidlusaluse garantiiga kaasnenud makset, ja teiseks selleks, et hinnata, kas abi olemasolu välistamise tingimused (garantiiteatise punkt 3.2) olid täidetud, nagu väitis Hispaania Kuningriik.

43 Päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunktis a ja punktis 11 loetletud kriteeriumid selgitavad konkreetses sõnastuses nende suuniste punktis 9 esitatud üldist kaalutlust, mille kohaselt peetakse „äriühingut raskustes olevaks siis, kui see ei suuda kas oma või omanikelt/osanikelt/aktsionäridelt või krediidiandjatelt saadud vahenditega peatada kahjumit, mis ametivõimude sekkumiseta viiks lühema või keskmise ajavahemiku jooksul peaaegu kindlasti äriühingu tegevuse lõpetamiseni“.

44 Hageja ei vaidle oma argumentides vastu sellele, et tavaolukorras peaks päästmise ja ümberkorraldamise suunistes viidatud punktide kohaldamine tooma kaasa tema kvalifitseerimise raskustes olevaks äriühinguks. Küll aga vaidleb hageja vastu kõnealuste kriteeriumide kohaldamisele sellises sektoris nagu jalgpall, mida sisuliselt iseloomustab äriühingute palju suurem võimekus suurendada kapitali ja võlga sõltumata nende finantsolukorrast ning samuti nende tulude ja varade palju suurem volatiilsus, mis on peamiselt seotud nende sportlike tulemustega.

45 Need argumendid tuleb järgmistel põhjustel tagasi lükata.

46 Esiteks on hageja poolt välja toodud tulude ja varade väärtuse kõikumise oht asjaolu, millega seisavad silmitsi ka ettevõtjad, kes tegutsevad muudel turgudel kui professionaalne jalgpall.

47 Teiseks ei ole turuloogikale mitteomaste toimingute terav ilmnemine samamoodi nagu metseenlus piisav, et seada kahtluse alla kõnealuse tegevuse majanduslikku laadi, mida on seoses professionaalsete klubide jalgpallimängimisega juba mööndud (vt selle kohta 26. jaanuari 2005. aasta kohtuotsus Piau *vs.* komisjon, T-193/02, EU:T:2005:22, punkt 69), ega võrdlusraamistikku, mille moodustab turumajanduse tingimustes tegutsev eraettevõtja, et analüüsida eelise olemasolu. Nagu komisjon väidab, kinnitab asjaomase meetme olemasolu pealegi tõsiasja, et turuloogikale mitteomased investeerimistoimingud jalgpallisektoris, eeldusel, et need on tõesti aset leidnud, ei säästnud hagejat vajadusest kasutada kapitali suurendamiseks riigigarantiid.

48 Kolmandaks on raskustes oleva ettevõtja mõiste, mis on määratletud päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punktis 9, objektiivne mõiste, mida tuleb hinnata üksnes asjaomase ettevõtja finantsilise ja majandusliku olukorra konkreetseid näitajaid arvestades (6. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Regione autonoma della Sardegna *vs.* komisjon, T-219/14, EU:T:2017:266, punkt 184). Ent hageja tugineb peaasjalikult üldistele väidetele jalgpalliklubide võime kohta koguda vahendeid ja sõlmida laenulepinguid, mis iseenesest ei lükka ümber järeldust, millele komisjon vaidlustatud otsuses hageja individuaalset finantsolukorda puudutavate andmete põhjal jõudis.

49 Neljandaks, kuivõrd hageja tugineb enda finantsolukorda võrreldes teiste, kõigepealt Hispaania ja seejärel Euroopa jalgpalliklubide keskmisele, siis tuleb märkida, et selline võrdlus ei ole samuti kooskõlas eespool punktis 48 välja toodud põhimõtetega, mis on aluseks raskustes oleva äriühingu mõistele päästmise ja ümberkorraldamise suuniste tähenduses. Nimelt ei põhine see võrdlev lähenemisviis peamises osas hageja individuaalsel olukorral ja selle järgimine tooks kaasa olukorra, kus meetmed, mis võetakse languses, defitsiidis või vähese rentaablusega sektorites, pääseksid riigiabi suhtes tehtavast kontrollist.

50 Sellega seoses tuleb põhjendamatuna tagasi lükata hageja väide, mille kohaselt komisjon, jättes rakendamata kõnealuse võrdleva meetodi, rikkus komisjoni teatise riigiabi mõiste kohta ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses (ELT 2016, C 262, lk 1) punkti 97 jj. Nimelt puudutab selles teatises kõne all olev võrdlev analüüs asjaomast tehingut, mida hinnatakse võrdlusaluseks oleva tehingu suhtes, mitte aga abisaaja finantsolukorda.

51 Lõpuks, mis puudutab asjaolu, millele hageja samuti tugineb ja mille kohaselt oli ta vaidlusaluse garantii andmisel kvalifitseerunud mängima järgmisel hooajal Hispaania jalgpalli meistriliiga esimeses divisjonis, siis see kajastab rahalises plaanis ebakindla arengu perspektiivi, mis igal juhul ei võimaldanud iseenesest seada kahtluse alla järeldust, millele komisjon hageja negatiivse omakapitali ja kasvava kahjumi tuvastamisel jõudis.

52 Eeltoodut arvestades tuleb esimene väiteosa seega tagasi lükata.

53 Sama kehtib ka põhjendamata jätmise kohta, millele Hispaania Kuningriik veel viitab. Esiteks, nagu eespool punktides 41–43 meelde on tuletatud, loetles komisjon kriteeriumid, millest lähtudes ta hageja raskustes olevaks äriühinguks hindas, tuues ühtlasi vaidlustatud otsuse põhjenduses 78 üksikasjalikult esile nende kohaldamise käesolevas asjas. Teiseks tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et komisjon ei ole kohustatud võtma seisukohta kõigi huvitatud isikute esitatud argumentide kohta, vaid ta võib piirduda otsuse ülesehituse seisukohalt olulise tähtsusega asjaolude ja õiguslike kaalutluste esitamisega (vt 30. aprilli 2014. aasta kohtuotsus Hagenmeyer ja Hahn *vs.* komisjon, T-17/12, EU:T:2014:234, punkt 173 ja seal viidatud kohtupraktika). Ent nagu nähtub analüüsist, mille Üldkohus käesoleva väiteosa suhtes läbi viis, järeldas komisjon vaidlustatud otsuses õigusnormi rikkumata ning seega faktiliselt ja õiguslikult asjakohastele asjaoludele tuginedes, et hageja oli vaidlusaluse garantii andmisel raskustes olev äriühing.

– Esimese väite teine osa, mis tugineb pakutud vastugarantiide ekslikule hindamisele

54 Hageja väidab, et komisjon eiras vaidlustatud otsuses IVFile vaidlusaluse garantii andmise eest pakutud vastugarantiide laadi ja ulatust. Nimelt ei analüüsitud Aligestióni, kes oli hageja peamine aktsionär, pakutud vastugarantiid ajutise garantiina, vaid solidaarkautsjonina, mis oli Aligestiónile siduv seni, kuni Valencia piirkondlik valitsus, kes oli Fundación Hérculese järelevalveasutus ja IVFi kaudu solidaarkautsjoni kaudne saaja, ei ole lubanud Fundación Hérculese omandatud hageja aktsiate pantimist.

55 Esiteks oli Aligestión maksejõuline ettevõtja, kellel oli sellest tulenevat kinnisvara ja kes sai protsendi hageja brutotulust, mis pidi suurenema klubi sisenemisel Hispaania jalgpalli meistriliiga esimesse divisjoni. Teiseks võimaldas Valencia piirkondliku valitsuse õigus lubada pantida hageja aktsiaid tal tegelikkuses seada Aligestióni antud väidetavalt ajutise garantii lõppemise sõltuvusse hageja võla eelnevast ümberkujundamisest Aligestióni poolt, tagades nii Valencia piirkondlikule valitsusele panditud aktsiate väärtuse.

56 IVFi antud garantii vastas seega turutingimustele. Selles osas on hageja sõnul vähetähtis, et aluseks oleva laenu 80% ülempiiri kriteeriumi, mis on kehtestatud komisjoni garantiiteatises, ei ole järgitud, kuna komisjon ei saa üksnes sel põhjendusel loobuda vaidlusaluse garantii turutingimustele vastavuse analüüsimisest sellises sektoris nagu sport, mille suhtes kohaldatakse ELTL artikli 165 alusel spetsiifilist kaitset. Repliigis toob hageja välja ühe kohtuotsuse, mis justkui kinnitab, et IVF taotles garantii rakendamist Aligestiónilt solidaarkautsjonina ja teeb seda käesoleva ajani.

57 Komisjon väidab vastu, et see, kuidas hageja Aligestióni solidaarkautsjonit iseloomustab – lisaks räägivad sellele vastu kautsjoni enda tingimused ja kinnitus, mille Hispaania ametiasutused haldusmenetluses esitasid – on pealegi raskesti kokkusobiv IVFi valikuga esitada nõue Fundación Hérculese, mitte aga Aligestióni vastu pärast seda, kui IVF oli hüvitanud laenu, mis sõlmiti CAMis. Lisaks sellele märgib komisjon, et juhul kui Aligestión oli tõepoolest suuteline laenu otseselt garanteerima, nagu hageja väidab, siis ei olnud IVFi poolt garantii andmisel mõtet. Komisjon leiab igal juhul, et asjaolu, et Aligestióni solidaarkautsjon ei olnud lõpuks „ajutist“ laadi, nähtub asjaoludest, mis ilmnesid pärast garantii andmise meedet ja mis on seetõttu eelise olemasolu kindlakstegemisel asjasse puutumatud.

58 Kõigepealt ja enne, kui asuda käsitlema komisjoni poolt Aligestióni pakutud vastugarantiile vaidlustatud otsuses antud hinnangu väidetavat ekslikku laadi, tuleb märkida, et vaidlustatud otsus ei sisalda mingit analüüsi seoses kõnealuse vastugarantii mõjuga eelise kindlaksmääramise suhtes.

59 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt kujutab aga põhjenduse puudumine või ebapiisav põhjendamine endast olulise vorminõude rikkumist ELTL artikli 263 tähenduses ning ka avalikul huvil põhinevat väidet, millele Euroopa Liidu kohus võib või koguni peab omal algatusel tähelepanu juhtima (vt 2. detsembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Iirimaa jt, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).

60 Eelöeldut arvestades peab Üldkohus lahendama küsimuse, kas esines võimalik põhjendamiskohustuse rikkumine, ja kuulama pooled sellega seoses ära, mida ta 13. juuli 2018. aasta menetlust korraldavate meetmetega ja hiljem 14. septembri 2018. aasta kohtuistungil ka tegi.

61 Tuleb meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt sõltub põhjendamiskohustuse ulatus asjaomase õigusakti laadist ja selle vastuvõtmise kontekstist. Põhjendused peavad selgelt ja üheselt mõistetavalt väljendama institutsiooni kaalutlusi viisil, mis ühest küljest lubab huvitatud isikutel aru saada võetud meetme põhjendustest, et oma õigusi kaitsta ja kindlaks teha, kas otsus on sisuliselt põhjendatud, ja teisest küljest võimaldab liidu kohtul kontrollida meetme seaduslikkust. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks toodud kõik asjasse puutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna kontrollides

akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjasse puutuvaid õigusnorme (vt 18. jaanuari 2012. aasta kohtuotsus Djebel – SGPS *vs.* komisjon, T-422/07, ei avaldata, EU:T:2012:11, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).

62 Käsitletavas asjas on vaidlustatud otsuses Aligestióni pakutud vastugarantiid asjaomase meetme kirjeldamisel mainitud vaid ühel korral ning mitte kordagi enam. Vaidlustatud otsuse kujunemislugu, mis puudutab abi olemasolu ja selle suuruse kindlaksmääramist, ei viita mingil moel nimetatud vastugarantiile. Vaidlustatud otsuse põhjendusest 93 nähtub eelkõige, et hindamaks turutingimusi garantiimakse summat arvestades, mida IVF asjaomase meetme raames nõudis, mainib vaidlustatud otsus vaid ühte tagatist, milleks oli Fundación Hérculese poolt märgitud hageja aktsiate pantimine IVFi kasuks, jättes välja kõik muud tagatised ja eelkõige Aligestióni pakutud vastugarantii.

63 Vastuseks Üldkohtu kirjalikule küsimusele selle kohta väidab komisjon siiski, et viitest asjaomase vastugarantii „ajutisele“ laadile ja vaidlustatud otsuse põhjenduses 10 esitatud tagajärgede kokkuvõttest, mis tekkisid, kui Fundación Hércules jättis laenu tagasi maksmata, st IVF otsusest asuda ise sihtasutuse võlausaldajaks ja esitada tema vastu kohtusse hagi, tuleb järeldada, et Aligestióni pakutud vastugarantii ei olnud „tegelik“ ja seega ei tulnud seda edasi analüüsida.

64 Seda „tegeliku“ laadi puudumist kinnitavad Hispaania Kuningriigi seisukohad haldusmenetluses, kus on märgitud, et „IVF sai kõnealuste garantiide puhul vastugarantiid, eelkõige seati pant aktsiatele, mille sihtasutused olid garanteeritud laenude abil omandanud“ (vaidlustatud otsuse põhjendus 38), ja Aligestióni pakutud vastugarantii tingimused, millest nähtub komisjoni sõnul, et garantii oli antud piiratud ajaks ja see pidi lõppema teatud tingimuste täitmisel, mis pidi komisjoni andmete kohaselt aset leidma lühikese aja jooksul.

65 Komisjon väidab oma argumentidega seega sisuliselt, et Aligestióni pakutud vastugarantii asjassepuutumatus selleks, et tuua esile eelise olemasolu, nähtub vaidlustatud otsusest piisaval määral ning õigustab seda, et vaidlustatud otsuses kõnealust küsimust süvendatult ei ole analüüsitud.

66 Siinkohal tuleb kõigepealt märkida, et komisjoni poolt Üldkohtus esile toodud asjaolu, et Aligestióni solidaarkautsjonist tuleneva kohustuse lõppemise tingimused pidid täituma lühikese aja jooksul, ei nähtu vaidlustatud otsusest.

67 Järgmiseks asjaolu, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 10 on mainitud, et IVF hüvitas Fundación Hérculese võlasumma ja asus seejärel ise võlausaldajast pangaks, nõudes kohustuse täitmist asjaomaselt sihtasutuselt, ei anna teavet tagatiste kohta, mida IVF vajaduse korral kasutas ega võimalda igal juhul kuidagi järeldada, et komisjon tuvastas haldusmenetluse lõpus, et Aligestióni pakutud vastugarantii ei olnud tegelik.

68 Lõpuks, vaidlustatud otsuse põhjenduses 38 välja toodud Hispaania Kuningriigi seisukohtade kokkuvõte ei anna samuti teavet selle kohta, et komisjon hindas Aligestióni pakutud vastugarantii asjakohasust, et tõsta esile eelisele tunnuseid (vt selle kohta 24. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus Frucona Košice *vs.* komisjon, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punkt 84). Lisaks sellele tuleb märkida, et kui vaidlustatud otsuse prantsuskeelne versioon, millele komisjon spetsiifiliselt tugineb, lubab mõelda, et Hispaania Kuningriik peab silmas üksnes hageja aktsiate pantimises seisnevat tagatist ja võrdväärseid tagatisi, mis on esitatud vaidlustatud otsuses viidatud muude meetmete raames, siis selle otsuse hispaaniakeelset versiooni, mis on ainsana autentne, võib mõista vastupidi, nii et see tähendab, et Hispaania Kuningriik võtab arvesse muude tagatiste olemasolu.

69 Sellest järeldub, et vaidlustatud otsuse põhjendus piirdub Aligestióni pakutud vastugarantii osas tõdemusega, et kõnealune garantii on ajutise laadiga, kehtides seni, kuni Fundación Hércules pandib hageja aktsiad. Otsus ei täpsusta, kas see asjaolu üksinda õigustab seda, et kõnealust vastugarantiid ei võeta abi olemasolu ja summa tuvastamiseks arvesse. Veelgi enam jätab otsus selgitamata, miks see nii on.

70 Garantiiteatise punkti 3.2 alapunktist d ja punktist 4.2 tuleneb, et garantii andmisel või aluseks oleva laenu sõlmimisel pakutud tagatised kujutavad endast asjakohast tegurit, hindamaks abi olemasolu ja taset. Pealegi ei anna miski kõnealuses teatises alust lükata asjassepuutumatuse tõttu kõrvale tagatis sel põhjendusel, et see on üksnes „ajutist“ laadi.

71 Sellest järeldub, et arvestades asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme, milleks käsitletaval juhul on ELTL artikli 107 lõige 1 ja garantiiteatis, võisid huvitatud isikud ühelt poolt ja kohus teiselt poolt eeldada, et vaidlustatud otsus sisaldaks komisjoni kaalutlusi seoses Aligestióni pakutud vastugarantii mõjuga abi olemasolu tuvastamise suhtes ja vajaduse korral selle summa suhtes.

72 Lisaks kõigele on tegemist põhjenduse selle osaga, mis on vaidlustatud otsuse kontekstis eriliselt tähtis, võttes arvesse asjaolu, et otsuses järeldatakse, et ainsa analüüsitud tagatise väärtus oli „nullilähedane“ (vaidlustatud otsuse põhjendus 93), ja seda olukorras, kus IVFile antud tagatiste tase on seda enam määrav, et käsitletava ettevõtja, kelleks antud juhul on hageja, reiting on halb (kategooria CCC, vt vaidlustatud otsuse põhjendus 83).

73 Lisaks tuleb märkida, et vaidlustatud otsus ei maini tähtaega, mille jooksul pidi Fundación Hércules hageja aktsiad IVFile pantima, tuues küll välja, et see sündmus vabastas Aligestióni kohustustest, mis tulenesid IVFile antud „ajutisest“ vastugarantiist. Vaidlustatud otsus ei sisalda seega andmeid, mis lubaks tuletada selle „ajutise“ vastugarantii kohaldamise kestust ja sellest tulenevalt tõenäosust, et see võiks olla kehtiv või mitte olukorras, kus IVFi antud garantii kuulub rakendamisele.

74 Seega ei tulene vaidlustatud otsusest sõnaselgelt (vt eespool punkt 67) ega kaudselt, et Aligestióni pakutud vastugarantii oli lühiajaline. Eeldusel, nagu komisjon tundub väitvat, et Aligestióni pakutud vastugarantii kestusele viitamine võiks kujutada endast konteksti paigutuvat elementi, mis vähendab komisjoni põhjendamiskohustuse ulatust, tuleb seega tõdeda, et sellist viidet vaidlustatud otsuses ei sisaldu.

75 Sellest järeldub, et komisjon oleks pidanud vaidlustatud otsuses selgitama, kuidas ta kõnealust vastugarantiid vastaval juhul arvesse võttis.

76 Eeltoodut arvestades tuleb järeldada, et vaidlustatud otsus on põhjendamata.

77 Asjaomast põhjenduste puudumist arvestades ei saa Üldkohus võtta seisukohta hageja esimese väite teises osas esitatud argumentide põhjendatuse kohta.

78 Seega tuleb – ilma, et oleks vaja hagi ülejäänud osa analüüsida – vaidlustatud otsus hagejat puudutavas osas põhjenduste esitamata jätmise tõttu tühistada.

Kohtukulud

79 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb vastavalt hageja nõudele kohtukulud temalt välja mõista.

80 Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Seetõttu tuleb Hispaania Kuningriigi kohtukulud jätta tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. **Tühistada komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsus (EL) 2017/365 riigiabi SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) kohta, mida Hispaania andis Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale ja Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale, osas, milles see puudutab Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivat.**

2. **Mõista Hércules Club de Fútboli kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt, kes ühtlasi kannab iseenda kohtukulud.**

3. **Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.**

Kanninen Schwarcz Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 20. märtsil 2019 Luxembourgis.

Allkirjad